

fakta påviste, at der er tale om udligningsberettigede subsidier og skade forvoldt som følge deraf, som det kræves i artikel 15 i grundforordningen om beskyttelse mod subsidiert udførsel, idet den anvender afvisning af markedsøkonomisk behandling med henblik på at foretage en udligning af subsidier.

⁽¹⁾ EUT 2009 L 29, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT 2005 L 340, s. 17)

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6.10.1997 om beskyttelse mod subsidiert indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 288, s. 1).

Sag anlagt den 27. april 2009 — Complejo Agrícola mod Kommissionen

(Sag T-174/09)

(2009/C 153/91)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Complejo Agrícola, SA (Madrid, Spanien) (ved abogados A. Menéndez Menéndez og G. Yanguas Montero)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling.

— Artikel 1 sammenholdt med bilag 1 til Kommissionens beslutning 2009/95/EF af 12. december 2008 ⁽¹⁾ annulleres delvist, for så vidt som lokaliteten »Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz«, kodenummer ES 6120015, i beslutningen udpeges til »lokalitet af fællesskabsbetydning« (herafter »LFB Acebuchales«, og COMPLEJO AGRÍCOLAs ejendomsret genoprettes fuldt ud for så vidt angår landbrugsjorden, som ikke har den fornødne økologiske værdi til at kunne udpeges til lokalitet af fællesskabsbetydning.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den beslutning, der anfægtes i denne sag, stadfæster anden ajourførte liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾. Blandt de lokaliteter af fællesskabsbetydning, der er udpeget og opretholdt i den anfægtede beslutning, figurerer LFB Acebuchales med et areal på 26 475,31 hektarer og følgende koordinater: længde 5° 57' 4" W og bredde 36° 24' 2".

I medfør af den anfægtede beslutning er et areal på 1 759 hektarer af en landbrugsbedrift ejet af sagsøgeren (herefter »landbrugsbedriften«) blevet indlemmet i LFB Acebuchales. Efter udpegelsen af LFB Acebuchales er dette jordareal automatisk blevet underlagt de retlige beskyttelsesforanstaltninger,

der er fastsat i artikel 6, stk. 2, 3 og 4, i direktiv 92/43. Disse retlige beskyttelsesforanstaltninger begrænser sagsøgerens mulighed for at anvende og udnytte den del af landbrugsbedriften, der er indlemmet i LFB Acebuchales.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren fremført følgende:

— Kommissionen har ved fastlæggelsen af omkredsen af LFB Acebuchales, som inkluderer sagsøgerens landbrugsbedrift, begået en fejl som følge af en urigtig anvendelse af de kriterier, der er fastsat i bilag I, II og III til direktiv 92/43.

Som påvist ved den miljøvurdering, der er udarbejdet af den rådgivende virksomhed på miljøområdet Istmo, opfylder ' 94, 877 af den 1 759 hektar store landbrugsbedrift ikke de ved direktiv 92/43 fastsatte kriterier for fornøden økologisk værdi for at kunne udgøre en lokalitet af fællesskabsbetydning. Som følge af Kommissionens urigtige anvendelse af kriterierne i bilag III til direktiv 92/43 er store dele af sagsøgerens jordareal, som mangler fornøden økologisk værdi, udpeget til lokalitet af fællesskabsbetydning, hvilket bl.a. indebærer en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af princippet om fællesskabsrettens lovlighed.

— Heraf følger en uberettiget og uforholdsmæssig begrænsning af sagsøgerens mulighed for at anvende og udnytte den pågældende del af landbrugsbedriften, der er indlemmet i LFB Acebuchales og mangler fornøden økologisk værdi, i strid med sagsøgerens ejendomsret.

— Sagsøgeren har ikke haft lejlighed til at deltage i udpegelsen af LFB Acebuchales og er ikke engang blevet informeret om dens eksistens før offentliggørelsen af den anfægtede beslutning, hvilket er i strid med princippet om retten til at blive hørt og retssikkerhedsprincippet.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 12.12.2008 om vedtagelse af en anden liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (meddelt under nummer K (2008) 8049) (EUT L 43, s 393).

⁽²⁾ EFT L 206, s. 7.

Sag anlagt den 6. maj 2009 — Government of Gibraltar mod Kommissionen

(Sag T-176/09)

(2009/C 153/92)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Government of Gibraltar (ved D. Vaughan, QC og barrister M. Llamas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Beslutning 2009/95/EF annulleres, i det omfang det i beslutningen er angivet, at ES6120032 omfatter britisk gibraltarrisk søterritorium og dele af det åbne havområde.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens advokatudgifter og øvrige omkostninger i forbindelse med sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved søgsmålet har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2009/95/EF af 12. december 2008 om vedtagelse af anden ajourførte liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (meddelt under nummer K(2008) 8049) ⁽¹⁾, for så vidt som det i beslutningen er angivet, at lokaliteten ES6120032 »Estrecho oriental« omfatter gibraltarsk søterritorium (både inden for og uden for UKGIB0002) og dele af det åbne havområde.

Sagsøgeren har fremført følgende søgsmålsgrunde til støtte for sine påstande.

For det første har sagsøgeren anført, at den anfægtede beslutning er i strid med EF-traktaten, idet:

— Kommissionen har gjort sig skyldig i en åbenbar retsvildfarelse ved i strid med artikel 299 EF at angive, at én medlemsstats område, britisk gibraltarsk søterritorium, tilhører en anden medlemsstat, Spanien.

— Beslutningen blev truffet i strid med artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF ⁽²⁾ samt i åbenbar strid med direktivets systematik, idet store dele af lokaliteten ES6120032, som ikke er spansk territorium, men tilhører en anden medlemsstat, deri udpeges til »lokalitet af fællesskabsbetydning«, ligesom beslutningen er i åbenbar strid med samme direktivs artikel 2, for så vidt angår dele af det åbne havområde, som ikke henhører under medlemsstaternes europæiske territorium, og som ikke henhører under Kongeriget Spaniens jurisdiktion eller suveræniteten.

— Beslutningen er behæftet med en retlig fejl, da dele af lokaliteten ES6120032 — som henhører under spansk jurisdiktion, men overlapper UKGIB0002, som henhører under Det Forenede Kongeriges suveræniteten — deri udpeges til »lokalitet af fællesskabsbetydning« og underlægges forpligtelser i henhold til direktivet, hvorved to forskellige juridiske, strafferetlige, forvaltningsmæssige og tilsynsordninger angiveligt finder anvendelse på den samme lokalitet.

— Beslutningen blev truffet i strid med artikel 300, stk. 7, EF og bestemmelser i Del XII i de Forenede Nationers havretskonvention fra 1982 (UNICLOS), Barcelonakonventionen fra 1976 om beskyttelse af Middelhavet og protokollen fra 1995 til denne konvention, da Kongeriget Spanien ifølge beslutningen pålægges at opfylde de samme miljøkrav med hensyn til den del af britisk gibraltarsk søterritorium, der er henført til ES6120032, som Det Forenede Kongerige/Gibraltar skal opfylde for så vidt angår det samme område.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutning blev truffet på grundlag af åbenbart urigtige faktiske omstændigheder, hvilket førte til Kommissionens urigtige retsanvendelse og overtrædelse af EF-traktaten, eftersom beslutningen er baseret på urigtige og misvisende oplysninger.

For det tredje hævder sagsøgeren, at den anfægtede beslutning blev truffet i strid med retssikkerhedsprincippet, eftersom det

naturligt følger af den overlappende udpegelse af lokaliteter, at to retssystemer (de retsforskrifter, hvorved direktiv 92/43/EØF er gennemført i gibraltarsk og spansk ret) skal finde anvendelse på det samme område til opfyldelse af samme formål.

Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutning blev truffet i strid med principperne fastsat i artikel 2, 3, 89 og 137, stk. 1, i UNICLOS i forhold til international sædvaneret. Mest subsidiært har sagsøgeren anført, at beslutningen — for så vidt som det deri angives, at ES6120032 omfatter britisk gibraltarsk søterritorium — er i strid med princippet i international sædvaneret, hvorefter søterritoriet som minimum omfatter tre sømil.

⁽¹⁾ EUT L 43, s. 393.

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT L 206, s. 7.

Sag anlagt den 11. maj 2009 — Spa Monopole mod KHIM — Club de Golf Peralada (WINE SPA)

(Sag T-183/09)

(2009/C 153/93)

Stævningen er affattet på: engelsk

Parter

Sagsøger: Spa Monopole, compagnie fermière de spa SA/NV (Spa, Belgien) (ved lawyers L. De Brouwer, E. Cornu og O. Klimis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Club de Golf Peralada, SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 2. marts 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 1231/2005-4 og R 1250/2005-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Club de Golf Peralada, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »WINE SPA« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5, 16, 24, 25 og 42

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Spa Monopole, compagnie fermière de spa SA/NV